

'Mijn schilderij in zijn beeld'

Beeldhouwer Jan-Carel Koster en kunstschilder Rick gaan unieke samenwerking aan

■ Een zeemeermin die rust, passie, hartstocht en sensualiteit uitstraalt. De kunstenaars Jan-Carel Koster en Rick van der Linden hopen dat dit het resultaat wordt van hun unieke samenwerking. Rick: "Mijn schilderij in zijn beeld."

DOOR MIEKE WAGENSVELD

ZWARTEBROEK - De zeemeermin als verleidster van zeelui verandert in het symbool van pure schoonheid. Voor beeldhouwer Jan-Carel Koster dan, die zich geïnspireerd voelt door zijn vriendin. "Schoonheid van buiten én van binnen. Vandaar dat we ons toekomstige kunstwerk 'de reïncarnatie van de zeemeermin' noemen. De verleidster sterft en maakt plaats voor goedheid en sensualiteit." Beeldhouwer Jan-Carel en kunstschilder Rick van der Linden, woonachtig in Barneveld, gaan samen een groot avontuur aan. De twee kennen elkaar al jaren uit het Barneveldse kunstcircuit maar tot een samenwerking was het tot nu toe nooit gekomen. Beide solokunstenaars zien het als een grote uitdaging om gezamenlijk de zeemeermin te creëren. Jan-Carel: "Het extreme van Ricks werk in mijn werk, dat spreekt mij aan. En dat nu een beeld van mij beschilderd wordt, is helemaal nieuw." Ook Rick kan de sa-

Uit het blok hout onder de kunstenaars Rick van der Linden (links) en Jan-Carel Koster gaat een zeemeermin verrijzen.

menwerking prima benoemen: "Mijn schilderij in zijn beeld, dat is best spannend. We zien het als een echte vuurdoop. En als het een vruchtbare samenwerking wordt, dan zien we andere projecten met plezier tegemoet." Respect voor beide professies is overduidelijk aanwezig. Rick bewondert de 'idyllische' beelden in hout van Jan-Carel en de liefdevol uitgewerkte details. De beeldhouwer op zijn beurt staat versteld van de expressie in de schilderwerken van Rick en de

gewaagde kleuren. Rick: "Beiden zijn we ambachtsmannen met een gedegen achtergrond en carrière in de kunst. Maar Jan-Carel is de berekenende beeldhouwer, die van tevoren moet vastleggen wat hij met zijn blok hout of steen gaat doen. Ik als schilder kan meer improviseren en desnoods mijn werk overdoen. Totaal verschillend dus, vandaar het enthousiasme enerzijds, maar ook het gevoel van avontuur anderzijds. We gaan diep in op elkaars werk, ver naar binnen. Het wordt een

complementair verbond." En dat verbond moet dus gestalte krijgen in een prachtige zeemeermin. Een vloeiend beeld, met lange, golvende haren en een prominent aanwezige staart. Jan-Carel ziet zijn creatie al helemaal voor zich. "Morgen ga ik beginnen, ik ben er, net als altijd, best gespannen voor." Het blok beukenhout waaruit hij de zeemeermin gaat bevrijden, staat nu bij een houtbewerkingsbedrijf in Zwartebroek. Als Jan-Carel klaar is met zijn werk, mag Rick zich uitleven op

het hout. "Waarschijnlijk ga ik zeetinten gebruiken, denk aan blauw, groen en rood. In ieder geval geen realistische kleuren, misschien krijgt ze wel grijs haar. In ieder geval blijft nog wel een gedeelte van het hout zichtbaar. Zo gaat het weer terug naar het oorspronkelijke: van natuur naar kunstzinnige vormgeving en weer terug." De zeemeermin heeft bij de beide kunstenaars grote interesse opgewekt. Ze hebben een kleine studie verricht naar het mythische wezen uit de zee. "Volgens

KUNSTRUTE

Naast fulltime beeldhouwer is Jan-Carel Koster ook bestuurslid van het Kunstcollectief Barneveld (KCB). Op 14 en 15 mei organiseert het KCB de derde kunstroute Barneveld. Professionele beeldend kunstenaars en galeriehouders uit de gemeente Barneveld zijn welkom om mee te doen. Aanmelden kan tot en met 1 februari via Jan-Carel: info@jck.nu. Meer informatie is te vinden op www.kunstcollectiefbarneveld.nl.

de Babyloniërs symboliseerde de zeemeermin het leven, dat volgens hun oorspronkelijk uit de zee komt. Andere volkeren zagen de zeemeermin als hermafrodit, zowel man als vrouw. Ik neig meer naar de Griekse mythologie: het vrouwelijke toonbeeld. Ons kunstwerk staat voor eerlijke erotiek." Beide kunstenaars hopen dat hun zeemeermin rust, passie, hartstocht en sensualiteit uitstraalt. En dat op een ingetogen, maar wel expressieve manier. Voor het resultaat van hun samenwerking zoeken de mannen nog een podium. Het beeld kan eventueel omlijst met schilderijen van Rick en beelden van Jan-Carel tentoongesteld worden. De vorderingen van de zeemeermin zijn te volgen via de sites van beide kunstenaars: www.jck.nu en www.emotion-arts.eu (sponsorsite Terrazur).

Kopvoddan

Geert Wilders staat terecht in Amsterdam. Voor Wilders is de rechtsgang een triomftocht. In zijn eentje boekt hij meer publiciteit dan de andere 149 parlementsleden samen. Wilders staat terecht omdat hij dingen beweert als: er moeten miljoenen moslims Europa uit, Marokkaanse belhamels kun je het beste in hun knieën schieten, de elite in Nederland bestaat uit designbrillen dragende subsidievreters en vrouwen die een hoofddoek om hebben moeten daarvoor belasting betalen. 'Kopvoddentaks' noemt Wilders dat. Gek genoeg wordt hij pijnlijk als iemand zegt dat hij een extreem rechtse partij aanvoert. Wilders vindt dat hij mag zeggen wat hij wil omdat er in Nederland vrijheid van meningsuiting bestaat. "En dat is in sommige andere landen, culturen en godsdiensten helaas niet het geval, edelachtbare." Gisteren hoorde ik de van oorsprong Amerikaanse hoogleraar Nederlandse geschiedenis James Kennedy zeggen dat Wilders' uitingen over moslims, in de Verenigde Staten niet zouden kunnen. Daarvoor is er teveel maatschappelijk fatsoen en teveel tolerantie ten opzichte van andere godsdiensten. Dit strookt met wat mijn in Parijs wonende vriend, de Engelse

SPAAN

journalist Simon Kuper stelt in zijn boek 'Retourtjes Nederland'. Hij heeft ons in toenemende mate intolerant zien worden. Wilders gebruikt het woord 'kopvoddentaks' en alleen een paar parlementsleden schreeuwen ritueel moord en brand. Voor het gemak vergeet de Martelaar van Venlo dat nauwelijks één generatie geleden zijn zussen, nichtjes, tantes en buurvrouwen in de kerk verplicht een hoofddekkel droegen en gescheiden van de mannen zaten. Is de vrijheid van meningsuiting absoluut? Kun je haar misbruiken? Is het een handige toepassing van de vrijheid van meningsuiting om vierjarige jongetjes uit te leggen hoe je het beste een doosje lucifers in de fik steekt? Mag je 'spring dan' roepen tegen iemand die zichtbaar geen deprimeerd in de dakgoot van een hoog gebouw staat? Vrijheid van meningsuiting ontslaat niemand van de plicht tot maatschappelijke verantwoordelijkheid.

De sfeer in de klas proeven? Ouders en hun kinderen zijn maandag welkom in openbare basisschool de Regenboog in Voorthuizen. FOTO: BAS VAN DE BEEK

Regenboog groeit flink

DOOR BAS VAN DE BEEK

VOORTHUIZEN - Iedereen is welkom op de Regenboog, van kleuter tot bovenbouwer. Maandag 1 februari houdt de openbare basisschool uit Voorthuizen open huis. Nieuwe kinderen mogen samen met hun ouders de school bezichtigen en de sfeer in de klassen proeven. Nieuwsgierige ouders en hun koters kunnen van 8.30 uur tot 12.30 uur vrijblijvend de school binnenlopen voor een kijkje. Zij worden daar opgevangen door

de meesters en juffen van de Regenboog. Belangstellenden kunnen niet alleen de school bezichtigen, maar ook informatie vergaren. De Regenboog is een actieve school die volgens directeur Harrie Snieders veel activiteiten op poten zet, vaak in samenwerking met de ouders. "Zo is op zondag 10 januari een aantal kinderen naar schouwburg Orpheus in Apeldoorn geweest om de voorstelling Het Huis Anubis te bekijken. De ouders hebben het vervoer geregeld.

Ook hebben we laatst geschaast en een kerk bezocht met de kinderen." Het gaat volgens de directeur erg goed met de Regenboog. "Sinds wij in het nieuwe gebouw zitten aan de Van den Berglaan in Voorthuizen, zien we het aantal leerlingen snel stijgen. De totale stijging van het aantal leerlingen is sinds 2004 zelfs 71 procent. We zitten dan ook krap met lokaalruimte, en zullen de gemeente om meer ruimte vragen. Maar meer leerlingen zijn altijd welkom."

Leerlingen proeven politiek

BARNEVELD - "Wat saai zeg. Je zal hier maar hier elke keer moeten zitten." Leerlingen van het Groenhorst College Barneveld woonden dinsdag de gemeenteraadsvergadering bij en spraken, volgens de school, op deze wijze waardering uit voor de mensen die zich op deze manier willen inzetten voor de samenleving. De drie tweede klas waren in het gemeentehuis ter voorbereiding op de politieke week voor LLB (Leren Loopbaan Burgerschap). De vergadering zou beginnen om 19.30 uur. Omdat de groep bestond uit ruim 55 leerlingen en een aantal docenten had de gemeente de kantine gereserveerd. Via een scherm aan de muur kon de vergadering gevolgd worden. De leerlingen ontdekten dat het niet alleen op school een kwestie van doorblijven kan zijn om bepaalde resultaten te bereiken. Het was volgens de onderwijsinstelling een geslaagde avond. Volgende week gaat de groep nogmaals naar de raadszaal gaan om voorlichting te krijgen van onderwijs wethouder Verweij. Tijdens dat bezoek presenteren de leerlingen aan de wethouder posters voor de verschillende partijen, die ze in de politieke week gemaakt hebben, nadat ze zich in de plaatselijke politiek verdiept hebben.